14 de desembre: Sant Joan de la Creu, prevere i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Lc* 14,25-33): En aquell temps, molta gent feia camí amb Jesús. Ell es va girar i els digué: «Si algú ve a mi i no m'estima més que el pare i la mare, la dona i els fills, els germans i les germanes, i fins i tot que la seva pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu.

»¿Qui de vosaltres, si vol construir una torre, no s'asseu primer a calcular-ne les despeses i veure si té recursos per a acabar-la? Altrament, si posava els fonaments i no podia acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se d'ell dient: 'Aquest home va començar a construir però no ha pogut acabar'.

»O bé, quin rei, si va a la guerra a lluitar amb un altre rei, no s'asseu primer a decidir si amb deu mil homes pot fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veu que no pot, enviarà una ambaixada a demanar la pau quan l'altre encara és lluny.

»Així, doncs, el qui de vosaltres no renuncia a tots els seus béns no pot ser deixeble meu».

«Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, en celebrar sant Joan de la Creu, descobrim un mirall on quedem reflectits. Ara bé, quan els sants són un mirall, acabem descobrint que no ho donem tot per Déu, que som egoistes i que la nostra vida passa poc per la pregària. Veure els sants ens fa por, perquè són profetes que criden a la conversió i ens recorden les paraules colpidores de Jesús: «Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu» (Lc 14,27).

Sant Joan de la Creu ens ajuda a veure el camí que ens cal recórrer i ens estimula a tornar al Mestre, encara que ens trobem en la nit del pecat i la tebior. Sant Joan de la Creu va sentir l'amor diví; ell, petit d'estatura, fou gran en sofriments; el seu mateix nom ja ho diu: "Joan de la Creu". D'una creu que porta a

grans dons divins, que molts desitgen obtenir, però sense haver de seguir el camí estret que hi condueix. Portem la creu perquè no ens queda més remei, però ens queixem i protestem del pes que hem de dur, i veiem la vida com una mala nit en una mala posada.

Hi ha persones que sí carreguen amb la creu i ho fan alegres, perquè són capaces d'estimar: són els sants. ¿És que per a ells no hi ha problemes? ¡És clar que n'hi ha!, però ells tenen una mirada diferent, perquè saben on és la font de vida que raja sempre. Els sants són un model, però no volen pas que els seguim a ells, sinó a Jesucrist; sant Joan de la Creu ho expressa molt bé en dir: «Mai no prenguis l'home, ni que sigui molt sant, com a exemplar d'allò que has de fer, perquè el dimoni et posarà davant les seves imperfeccions; més aviat imita Jesucrist, summament perfecte i immensament sant i no t'equivocaràs mai».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Déu és com la font, de la qual cadascú proveeix tal com porta el got» (Sant Joan de la Creu)

- «El Sant de Fontiveros és el gran mestre de les senderes que condueixen a la unió amb Déu. Els seus escrits continuen sent actuals. Ell indica els camins del coneixement mitjançant la fe, perquè només tal coneixement en la fe disposa l'enteniment a la unió amb el Déu viu» (Sant Joan Pau II)

- «L'oració és silenci, aquest "símbol del món que ve" (St. Isaac de Nínive), o "silenciós amor" (St. Joan de la Creu). Les paraules en l'oració no són discursos sinó branquillons que alimenten el foc de l'amor (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.717)